

זוהר היומי

זוהר שמות – דף קצ"ד ע"א

פרשת כי תשא

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קצ"ג ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

קָרַן עוֹר פָּנָיו וַיִּירָאוּ מִגִּשֶׁת אֱלֹהֵינוּ.

תרגום לעברית

כִּינּוֹן שְׁחָטָאוֹ בְּעֵגֶל, הָעֵבְרוּ מֵהֶם כָּל אוֹתָן הַדְּרָגוֹת וְהָאוֹרוֹת הָעֲלִיוֹנִים, וְהָעֵבְרָה מֵהֶם חֲגוּרַת כָּלִי הַזֵּין שֶׁהִתְעַטְרוּ מֵהַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ הָעֲלִיוֹן, וְהַמְשִׁיכוּ עֲלֵיהֶם הַנֶּחֱשׁ הָרַע בְּמַקְדָּם, וְגִרְמוּ מוֹת לְכָל הָעוֹלָם. וְאַחֵר כֶּה מָה כָּתוּב? וַיֵּרָא אַהֲרֹן וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת מֹשֶׁה וְהִנֵּה קָרַן עוֹר פָּנָיו וַיִּירָאוּ מִגִּשֶׁת אֱלֹהֵינוּ.

טקסט הזוהר

תָּא חֲזִי, מָה כְּתִיב בְּקִדְמִיתָא, (שמות יד) וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדוֹלָה, וְכָלְהוּ חֲמָאן זִהְרִין עֲלֵאִין, אֲתִנְהֲרִין בְּאַסְפִּקְלָרְיָא דְנִהָרָא, דְכְתִיב, (שמות כ) וְכָל הָעָם רוֹאִים אֶת הַקּוֹלוֹת. וְעַל יָמָא, הוּוּ חֲמָאן וְלֹא דִחְלִין, דְכְתִיב זֶה אֱלֹהֵינוּ וְאַנְהוּ, לְבָתֵּר דְחָטוּ, פָּנֵי הַסֶּרְסוֹר לֹא הוּוּ יְכָלִי לְמַחְמִי. מָה כְּתִיב, וַיִּירָאוּ מִגִּשֶׁת אֱלֹהֵינוּ.

בא וראה, מה כתוב בראשונה? (שמות יד) וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדֹלָה. וְכָל־כֶּם רָאוּ אֶת הַזֹּהָרִים הָעֲלִיּוֹנִים נְאוּרִים בְּאַסְפִּקְלָרִיָּה הַמְּאִירָה, שְׁכָתוֹב (שם כ) וְכָל הָעָם רֹאִים אֶת הַקּוֹלֶת. וְעַל הַיָּם הָיוּ רוֹאִים וְלֹא פוֹחֲדִים, שְׁכָתוֹב זֶה אֵלֵי וְאַנְהוּ. אַחֵר שְׁחָטָאוּ, פָּנִי הַפֶּרֶסוֹר לֹא הָיוּ יְכוּלִים לִרְאוֹת. מה כתוב? וַיֵּרָאוּ מַגֵּשֶׁת אֱלֹיוּ.

טקסט הזהור

ותא חזי, מה כתיב בהו (שמות לג) וַיִּתְּנָצְלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת עֲדֵי־ם (ע"ג ע"ב) מֵהָר חֹרֵב, דְּאִתְּעֲבְרוּ מִנִּיָּהּ, אֵינֹן מְזִינִין דְּאִתְּחַבְּרוּ בְּהוּ בְּטוֹרָא דְּסִינִי, בְּגִין דְּלֹא יִשְׁלוּט בְּהוּ הַהוּא חוּיָא בִּישָׂא, כִּיּוֹן דְּאִתְּעֲבַר מִנִּיָּהּ, מָה כְּתִיב, וּמֹשֶׁה (רל"ו) יָקַח אֶת הָאֹהֶל וּנָטָה לוֹ מִחוּץ לַמִּחֲנֶה הָרְחֹק מִן הַמִּחֲנֶה. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, מַאי הָאֵי קָרָא לְגַבִּי הָאֵי. אֲלֹא, כִּיּוֹן דִּידַע מֹשֶׁה, דְּאִתְּעֲבְרוּ מִנִּיָּהּ דִּישְׂרָאֵל אֵינֹן זִינִין עֲלָאִין, אָמַר, הָא וּדְאֵי מִכָּאן וְלְהֵלָאָה, חוּיָא בִּישָׂא יִיְתִי לְדִיָּרָא בִּינִיָּהּ, וְאֵי יָקוּם מְקַדְשָׁא הָכָא בִּינִיָּהּ יִסְתָּאב, מִיד וּמֹשֶׁה יָקַח אֶת הָאֹהֶל וּנָטָה לוֹ מִחוּץ לַמִּחֲנֶה הָרְחֹק מִן הַמִּחֲנֶה. בְּגִין דְּחָמָא מֹשֶׁה, דְּהָא כְּדִין יִשְׁלוּט חוּיָא בִּישָׂא, מָה דְּלָא הָוָה מְקַדְּמַת דְּנָא.

תרגום לעברית

ובא ראה, מה כתוב בהם? וַיִּתְּנָצְלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת עֲדֵי־ם מֵהָר חֹרֵב, שְׁהֲעֲבְרוּ מֵהֶם אוֹתָם כְּלִי זֵין שְׁהֲתַחֲבְרוּ בָהֶם בְּהָר סִינִי, כְּדִי שְׁלֹא יִשְׁלֹט אוֹתוֹ הַנְּחָשׁ הָרַע. כִּיּוֹן שְׁהֲעֲבְרוּ מֵהֶם, מָה כְּתוּב? וּמֹשֶׁה יָקַח אֶת הָאֹהֶל וּנָטָה לוֹ מִחוּץ לַמִּחֲנֶה הָרְחֹק מִן הַמִּחֲנֶה. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, מָה הַפְּסוּק הָזֶה לָזֶה? אֲלֹא כִּיּוֹן שִׁידַע מֹשֶׁה שְׁהֲעֲבְרוּ מִיִּשְׂרָאֵל אוֹתָם כְּלִי זֵין עֲלִיּוֹנִים, אָמַר, הֲרִי וּדְאֵי מִכָּאן וְלְהֵלָאָה הַנְּחָשׁ הָרַע יָבֵא לְדוֹר בִּינִיָּהֶם. וְאִם יַעֲמִיד הַמְּקַדֵּשׁ כָּאן בִּינִיָּהֶם, יִטְמָא. מִיד - וּמֹשֶׁה יָקַח אֶת הָאֹהֶל וּנָטָה לוֹ מִחוּץ לַמִּחֲנֶה הָרְחֹק מִן הַמִּחֲנֶה. מִשּׁוּם שְׁמֹשֶׁה רָאָה שְׁהֲרִי אֵז יִשְׁלֹט הַנְּחָשׁ הָרַע מָה שְׁלֹא הָיָה מְקַדֵּם לָכֵן.

וְקָרָא לוֹ אֱהֵל מוֹעֵד, וְכִי לֹא הָיָה בְּקִדְמִיתָא אֱהֵל מוֹעֵד. אֲלָא, בְּקִדְמִיתָא אֱהֵל סֶתֶם, הִשְׁתָּא אֱהֵל מוֹעֵד. מַאי מוֹעֵד. רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר לְטָב, רַבִּי אַבָּא אָמַר לְבִישׁ, רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר לְטָב, מָה מוֹעֵד דְּאִיהוּ יוֹם חֲדָוָה דְּסִיְהָרָא, דְּאִיתּוּסְפָּא בֵּיהּ קְדוּשָׁה, לֹא שְׁלֵטָא בָּהּ פְּגִימוֹתָא, אוּף הֵכָא קָרִי לִיהּ בְּשֵׁמָא דָּא, לְאַחֲזָא דְּהָא אֶתְרַחֵק מִבִּינֵיהּ, וְלֹא אֶתְפָּגִים, וְעַל דָּא וְקָרָא לוֹ אֱהֵל מוֹעֵד כְּתִיב.

תרגום לעברית

וְקָרָא לוֹ אֱהֵל מוֹעֵד. וְכִי לֹא בְּרֵאשׁוֹנָה אֱהֵל מוֹעֵד? אֲלָא בְּרֵאשׁוֹנָה אֱהֵל סֶתֶם, וְכַעַת אֱהֵל מוֹעֵד. מַה זֶּה מוֹעֵד? רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר לְטָב. רַבִּי אַבָּא אָמַר לְרַע. רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר לְטָב - מַה מוֹעֵד הוּא יוֹם שְׁמִיחַת הַלְבָנָה, שְׁנוּסְפָּה בּוֹ קְדוּשָׁה, לֹא שׁוֹלֵט בָּהּ פְּגָם, אִף כָּאן קוֹרָא לָהּ בְּשֵׁם הַזֶּה, לְהִרְאוֹת שְׁהָרִי הֶתְרַחַק מִבִּינֵיהֶם וְלֹא נִפְגְּמָה, וְלָכֵן כְּתוּב וְקָרָא לוֹ אֱהֵל מוֹעֵד.

טקסט הזוהר

וְרַבִּי אַבָּא אָמַר לְבִישׁ, דְּהָא בְּקִדְמִיתָא הָיָה אֱהֵל סֶתֶם, כְּמָה דְּאֵת אָמַר (ישעיה לג) אֱהֵל בַּל יִצְעָן בַּל יִסַּע יִתְדוֹתָיו לְנִצָּח. וְהִשְׁתָּא אֱהֵל מוֹעֵד. בְּקִדְמִיתָא, לְמִיּהָב חִיִּין אַרוּכִין לְעֵלְמִין, דְּלֹא יִשְׁלוּט בְּהוּ מוֹתָא. מִכָּאן לְהִלָּא אֱהֵל מוֹעֵד, כְּמָה דְּאֵת אָמַר (איוב ל) וּבֵית מוֹעֵד לְכָל חַי, הִשְׁתָּא, אֶתְיִיְהִיב בֵּיהּ זְמָנָא וְחִיִּין קְצוּבִין לְעֵלְמָא. בְּקִדְמִיתָא לֹא אֶתְפָּגִים, וְהִשְׁתָּא אֶתְפָּגִים. בְּקִדְמִיתָא חֲבֵרוֹתָא וְזוּגָא לְסִהָרָא בְּשֵׁמָשָׁא, דְּלֹא יַעֲדוּן. הִשְׁתָּא אֱהֵל מוֹעֵד, וְזוּגָא דְּלֵהוֹן מְזֻמָּן לְזֻמָּן, וּבְגִין כֵּךְ וְקָרָא לוֹ אֱהֵל מוֹעֵד, מָה דְּלֹא הָיָה קוּדָם.

ורבי אבא אמר לרע - שהרי בראשונה היה אהל סתם, כמו שנאמר (ישעיה לג) אהל כל יצען כל יסע יתדותיו לנצח, ועכשו אהל מועד. בראשונה לתת רפואות לעולם שלא ישלט בהם המות - מפאן והלאה אהל מועד, כמו שנאמר (איובל) ובית מועד לכל חי. פאן נתן בו זמן וחיים קצובין לעולם. בתחלה לא נפגם - ועכשו נפגם. בראשונה חברות וזווג ללבנה עם השמש שלא יוסרו - עכשו אהל מועד, וזוגם מזמן לזמן. ומשום כה, וקרא לו אהל מועד, מה שלא היה קדם.

טקסט הזוהר

רבי שמעון, הוה יתיב ליליא חדא, ולעי באורייתא, והו יתבי קמיה רבי יהודה ורבי יצחק ורבי יוסי. אמר רבי יהודה, הא כתיב ויתנצלו בני ישראל את עדים מהר חרב. וקאמרינן דגרמו מותא עליהו, מההוא זמנא ולעילא, ושלטי בהו ההוא חוץא בישא, דאעדי ליה מנייהו בקדמיתא. ישראל תינח. יהושע דלא חטא, אתעדי מניה ההוא זיינא עלאה דקביל עמהון בטורא דסיני, או לא.

תרגום לעברית

רבי שמעון היה יושב לילה אחד ועוסק בתורה, והיו יושבים לפניו רבי יהודה ורבי יצחק ורבי יוסי. אמר רבי יהודה, הרי כתוב ויתנצלו בני ישראל את עדים מהר חרב, ואמרנו שגרמו מות עליהם מאותו זמן ומעלה ושלט בהם אותו הנחש הרע שהוסר מהם בראשונה. ישראל מילא, אבל יהושע שלא חטא, האם הוסר ממנו אותו כלי זין עליון שקבל עמהם בהר סיני או לא?

טקסט הזוהר

אי תימא דלא אתעדי מניה. אי הכי, אמאי מית כשאר כל בני נשא. ואי תימא דאתעדי מניה, אמאי. והא לא חטא, דהא איהו עם משה הוה בשעתא דחבו ישראל. ואי תימא דלא קביל ההוא עטרא בטורא דסיני, כמה דקבילו ישראל. אמאי.

אם תאמר שלא הוסר ממנו, אם כן, אז למה מת כשאר כל בני האדם? ואם תאמר שהוסר ממנו, למה? והרי לא חטא! שהרי הוא היה עם משה בשעה שחטאו ישראל. ואם תאמר שלא קבל אותה העטרה בהר סיני כמו שקבלו ישראל, למה?

טקסט הזהר

פתח רבי שמעון ואמר, (תהלים יא) כי צדיק יי' צדקות אהב ישר יחזו פנימו, האי קרא אמרו ביה חבריא מה דאמרו, אבל כי צדיק יי', צדיק הוא, ושמיה צדיק, ובגין כך צדקות אהב. ישר. ואיהו ישר, כמה דאת אמר (דברים לב) צדיק וישר. ועל דא יחזו פנימו, כל בני עלמא, ויתקנון ארחיהו, למהך בארח מישר כדקא יאות.

תרגום לעברית

פתח רבי שמעון ואמר, (תהלים יד) כי צדיק ה' צדקות אהב ישר יחזו פנימו. פסוק זה אמרו בו החברים מה שאמרו. אבל כי צדיק ה' - צדיק הוא ושמו צדיק, ומשום כך צדקות אהב. ישר והוא ישר, כמו שנאמר (דברים לב) צדיק וישר. ועל זה יחזו פנימו, כל בני העולם, ויתקנו דרכיהם ללכת בדרך ישר כראוי.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קצ"ד ע"ב) ◆

טקסט הזהר

ותא חזי, כד דאין קודשא בריך הוא עלמא, לא דן ליה אלא לפום רובן דבני נשא. ותא חזי, כד חב אדם באילנא דאכל מניה, גרם לההוא אילנא, דשרי ביה מותא לכל עלמא, וגרם פגיומו לאפרשא אתתא מבעלה, וקאים חובה דפגיומו דא בסיהרא, עד דקיימן ישראל בטורא דסיני, כיון דקיימו ישראל בטורא

ובא ראה, כְּשֶׁדָּן הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם, לֹא דָן אוֹתוֹ אֶלָּא לְפִי רֵב בְּנֵי הָאָדָם. וּבֹא רֹאֵה, כְּשֶׁחֲטָא אָדָם בְּעֵץ שָׂאֵכֶל מִמֶּנּוּ, גָּרַם לְאוֹתוֹ עֵץ שְׁשׁוּרָה בּוֹ הַמּוֹת לְכָל הָעוֹלָם, וְגָרַם פָּגָם לְהַפְרִיד אֵשָׁה מִבְּעָלָהּ, וְעָמַד הַחֲטָא שֶׁל הַפָּגָם הַזֶּה בְּלִבָּנָה עַד שְׁעָמְדוֹ יִשְׂרָאֵל בְּהַר סִינִי. כִּיּוֹן שְׁעָמְדוֹ יִשְׂרָאֵל בְּהַר סִינִי, הִעֲבִיר אוֹתוֹ הַפָּגָם שֶׁל הַלִּבָּנָה וְעָמַד לְהַאִיר תְּמִיד. כִּיּוֹן שְׁחֲטָאוּ יִשְׂרָאֵל בְּעֵגֶל, שָׁבָה הַלִּבָּנָה כְּמִקְדָּם לַפְּגָמָה, וְשָׁלַט הַנֶּחֱשׁ הָרַע, וְאַחֲזָה בָּהּ וּמָשַׁךְ אוֹתָהּ אֵלָיו וְנִפְגְּמָהּ.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.